

Stanisław Soyka, Rysunki dla Jakuba

To jest ziemia gromna, ogromna, hej
To jest niebo, w którym mieszka Pan Bóg
To gwiazda, z której ktoś wrywa baobaby
To ludzi wielki tłum, zmęczone ślady stóp

Ludzie mają za ciężkie serca
By się w niebo wzbić
Ludzie mają, synu, serca
By złego się nie bać
By się nie dać

To ptaki godne, swobodne
To wodny znak, dziwny znak
To kuli ziemskiej pół, raz na dzień słońce wschodzi
W połówce drugiej, spójrz, na głowie chodzi świat

Słońce wstaje, Jakubie, z klęczek
By się w niebo wzbić
Ludzie mają za ciężkie serca
Za dużo w nich złego
I dobrego

Słońce wstaje z klęczek
By się w niebo wzbić
Ludzie mają, synu, serca
By złego się nie bać
By się nie dać
By się nie bać